

VIIES OSAKOND

OTSUS

Kaebus nr 11713/05,
mille Boris LEHTJÄRV on esitanud
Eesti vastu

Euroopa Inimõiguste Kohus (viies osakond), olles 9. oktoobril 2007 kokku tulnud kojana, kuhu kuuluvad:

P. LORENZEN, *esimees*,
S. BOTOCHAROVA,
K. JUNGWIERT,
R. MARUSTE,
J. BORREGO BORREGO,
R. JAEGER,
M. VILLIGER, *kohtunikud*,

ja C. WESTERDIEK, *osakonnasekretär*,

võttes arvesse eespool nimetatud kaebust, mis esitati 21. märtsil 2005,
võttes arvesse otsust kohaldada konventsiooni artikli 29 lõiget 3 ning
arutada kohtuasja vastuvõetavust ja sisu üheskoos,
võttes arvesse 2006. aasta 26. juuni osalist otsust,
võttes arvesse vastustajariigi valitsuse esitatud seisukohti,
olles nõu pidanud, on teinud järgmise otsuse.

ASJAOLUD

Kaebaja Boris Lehtjärv on Eesti kodanik, kes sündis 1979. aastal ja elab Saaremaal, Endla külas. Teda esindab EIÕKs Pärnus tegutsev jurist P. Tartu. Eesti valitsust („valitsus“) esindab M. Hion, Välisministeeriumi juriidilise osakonna inimõiguste büroo direktor.

Asjaosaliste esitatud kohtuasja olud võib kokku võtta järgmiselt.

Kaebajat peeti eelvangistuses 1. maist 2003 - 9. augustini 2005, kuna teda kahtlustati mitmes õigusrikkumises, sealhulgas uimastitega seotud rikkumistes. Loa tema eelvangistuses hoidmiseks ja selle pikendamiseks mitmel korral andis Saare Maakohus.

Enamiku ajast hoiti kaebajat Pärnu Vanglas, kuid mitmetel lühematel ajavahemikel ka Kuressaare politseijaoskonna arestimajas, kuhu ta eskorditi

Pärnu Vanglast seoses tema asja arutamisega Kuressaares asuvas Saare Maakohtus. Arestimajas viibis ta ühtekokku 140 päeva.

Kaebaja esitas kaebuse seoses Kuressaare arestimaja kinnipidamistingimustega Pärnu Halduskohtule, kes oma 2006. aasta 26. mai otsusega mõistis tema kasuks välja 8000 Eesti krooni (ligikaudu 510 eurot) alandavast kohtlemisest tingitud mittevormalise kahju eest. Kaebaja halduskohtu otsuse peale apellatsioonkaebust ei esitanud.

KAEBUSED

Kaebaja kaebas konventsiooni artikli 5 lõike 3 alusel kinnipidamise pikkuse peale.

Ta kaebas, et tema vabastamistaotluste suhtes, mis esitati Saare Maakoh tule 8. juunil ja 11. juulil 2005, ei tehtud otsust seadusega ettenähtud tähtaja jooksul.

Lisaks kaebas ta, et tema kinnipidamise tingimused kujutasid endast konventsiooni artikli 3 rikkumist.

ÕIGUSKÜSIMUSED

2006. aasta 26. juuni otsusega tunnistas EIÕK taotluse osaliselt vastuvõetamatuks ja edastas kaebused, mis käsitlesid kaebaja eelvangistuse pikkust, kinnipidamise seaduslikkuse üle otsustamise menetluse kiirust ja kinnipidamise tingimusi, EIÕK relemendi 54. reegli punkti 2 alapunkti b alusel vastustajariigi valitsusele. Valitsus esitas oma seisukohad kohtuasja vastuvõetavuse ja sisu kohta 25. septembril 2006.

2006. aasta 4. oktoobri kirjaga saadeti riigi seisukohad kaebaja esindajale, kel paluti vastuskirjas esitada võimalikud seisukohad koos võimaliku õiglase hüvituse nõudega 15. novembriks 2006.

Viimati nimetatud kuupäeval palus kaebaja esindaja pikendada seisukohtade esitamise tähtaega.

2006. aasta 28. novembri kirjas teatati talle, et koja president nõustus pikendama tähtaega 10. detsembrini 2006.

2007. aasta 14. märtsil tähitult saadetud kirjaga teatati kaebaja esindajale, et kaebaja seisukohtade esitamiseks määratud tähtaeg on möödunud. Kaebaja esindaja tähelepanu juhiti konventsiooni artikli 37 lõike 1 punktile a, mis sätestab, et EIÕK võib kaebuse menetlusnimistust kõrvaldada, kui asjaolud viivad järeldusele, et kaebaja ei kavatse jääda oma kaebuse juurde.

2007. aasta 9. aprilli kirjas esitas valitsus lisateavet riigisisese menetluse kohta käesolevas kohtuasjas. Valitsus leidis, et kaebaja ei kavatse oma

kaebuse juurde jääda ja tegi EIÕKle ettepaneku taotlus menetlusnimistust kõrvaldada.

Kaebaja esindajale 2007. aasta 16. mail tähitult saadetud kirjas paluti tal esitada kommentaarid valitsuse kirja kohta. Teda hoiatati veelkord, et EIÕK võib asja oma menetlusnimistust kõrvaldada. Postiteenistus tagastas nimetatud kirja, kuna kaebaja esindaja ei olnud sellele postkontorisse järele läinud, kus seda kaks nädalat hoiti.

EIÕK leiab, et nimetatud asjaoludel võib järeldada, et kaebaja ei soovi enam jääda oma kaebuse juurde konventsiooni artikli 37 lõike 1 punkti a tähenduses. Veelgi enam, EIÕK artikli 37 lõike 1 lõpposa kohaselt ei esine EIÕK arvates konventsioonis ja selle protokollides määratletud inimõiguste järgimise seisukohalt selliseid asjaolusid, mis nõuaksid asja edasist uurimist. Eelpool esitatut silmas pidades on asjakohane lõpetada artikli 29 lõike 3 kohaldamine ja kohtuasi menetlusnimistust kõrvaldada.

Sellest lähtuvalt EIÕK ühehäälselt:

otsustab kaebuse oma menetlusnimistust kõrvaldada.

Claudia WESTERDIEK
sekretär

Peer LORENZEN
esimees